

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Hany Veberové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **JUDr. J. J., MEPP, Ph.D.**, narozený dne XXX
bytem XXX

proti
žalované: **Vláda České republiky**

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované ze dne 22. 12. 2017

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 22. 2. 2018 domáhal zrušení usnesení Vlády České republiky č. 895 ze dne 22. 12. 2017, o úpravě systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2018, a to v části týkající se systemizace služebních a pracovních míst v Ministerstvu zemědělství. Zároveň se z procesní opatrnosti domáhal i ochrany soudu před nezákonným zásahem žalované.
2. Žalobce je toho názoru, že žalovaná vydáním napadeného rozhodnutí zasáhla do jeho právní sféry, změnila jeho práva a povinnosti, neboť v důsledku napadeného rozhodnutí došlo ke zrušení pracovního místa, na které byl žalobce jmenován.
3. Městský soud v Praze z důvodu vhodnosti ve smyslu ust. § 39 odst. 2 s. ř. s. usnesením ze dne 2. 3. 2018, č. j. 3A 64/2018-61, vyloučil žalobu na ochranu před nezákonným zásahem,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

k samostatnému projednání, neboť pokud by soud dospěl k závěru, že se v dané věci jedná o rozhodnutí, byl by nucen z hlediska přednosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu před žalobou na ochranu před nezákonným zásahem tuto zásahovou žalobu odmítnout. Uvedený názor vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004, kde je uvedeno: „Z uvedeného je patrné, že soudním řádem správním nově zavedený samostatný procesní institut žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu nemůže být vykládán jako jakási náhražka žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a není proto ani v procesní dispozici účastníka řízení volit, kterou z těchto žalob bude pro sebe považovat za výhodnější a které řízení tedy bude iniciovat. Určujícím kritériem pro podání této žaloby totiž není jakási procesní taktika žalobce, nýbrž povaha napadeného úkonu. Přitom platí, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu má před žalobou proti nezákonnému zásahu přednost v tom smyslu, že lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, je tak účastník řízení povinen učinit a teprve po vyčerpání těchto prostředků si zároveň otevírá procesní prostor pro případné podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Přímou žalovat nezákonný zásah je proto možno jen tehdy, pakliže ochrana jinými právními prostředky není možná. Vztah obou zmíněných žalobních typů tak lze označit za primát žaloby proti rozhodnutí, kdy sekundární možnost podání úspěšné žaloby proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy

4. Žalovaná v písemném vyjádření konstatovala, že žalobce byl jmenován na služební místo představeného – náměstka pro řízení sekce – 1. náměstka ministra – správní sekce rozhodnutím státního tajemníka v Ministerstvu zemědělství ze dne 20. 11. 2015, č. j. 58321/11/2015-MZE-11131. Usnesením vlády č. 737 ze dne 23. 10. 2017 byla podle § 17 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“) schválena systemizace na rok 2018. Následně, ještě před účinností systemizace, došlo k jejím třem úpravám a to usnesením vlády č. 821 ze dne 29. 11. 2017, usnesením vlády č. 874 ze dne 6. 12. 2017 a usnesením vlády č. 895 ze dne 22. 12. 2017. Na základě systemizace po třetí úpravě došlo ke zrušení pracovního místa, na které byl žalobce jmenován, což státní tajemník v Ministerstvu zemědělství promítl do služebního předpisu č. 10 ze dne 27. 12. 2017 (č. j. 77122/2017-MZE-11001, kterým došlo s účinností od 1. 1. 2018 k úpravě organizační struktury Ministerstva zemědělství. Následně dnem 28. 2. 2018 vydal státní tajemník v Ministerstvu zemědělství rozhodnutí č. j. 90/2018-MZE-11001-4, kterým podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě odvolal žalobce ze služebního místa představeného. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Státní tajemník v Ministerstvu zemědělství následně dne 15. 5. 2018 vydal rozhodnutí č. j. 26866/2018-MZE-11001, kterým vyhověl žádosti žalobce ze dne 10. 5. 2018 na skončení služebního poměru. Služební poměr žalobce skončil v souladu s tímto rozhodnutím dne 30. 6. 2018. Dle názoru žalované napadená, vládou schválená systemizace, včetně jejích úprav vytvořila pouze nezbytný předpoklad pro přijetí navazujících kroků, nelze ji však považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
5. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
6. Podle ust. § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

7. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
8. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
9. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je třeba uvést, že ochrana podle ust. § 82 s. ř. s. je důvodná tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
10. Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS, ze dne 9. 1. 2013, č. j. 1 Aps 10/2012 - 20, nebo rozsudek ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 Afs 125/2014 - 32).
11. Předně soud připomíná, že vzhledem ke skutečnosti, že systemizace, popř. její změna, neupravuje služební a pracovní místa ve vztahu ke konkrétním osobám, nelze úspěšně tvrdit, že by napadeným rozhodnutím byla ve smyslu § 65 s. ř. s. zakládána, měněna či rušena práva a povinnosti jmenovitě určených osob. Úpravu systemizace v napadeném usnesení neshledal zdejší soud proto rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. tak, jak blíže rozvedl již v usnesení ze dne 18. 7. 2018, č. j. 3 A 64/2018-86. V návaznosti na uvedené lze tak konstatovat, že ve vztahu k žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované ze dne 22. 12. 2017 je splněna 4. podmínka ve smyslu § 82 s.ř.s.
12. Po posouzení dané věci soud dospěl k závěru, že však nemohla být splněna 1. ani 5. podmínka.
13. Je tomu tak proto, že úprava systemizace služebních a pracovních míst v Ministerstvu zemědělství od 1. 1. 2018 upravuje služební a pracovní místa toliko *v obecné rovině* a není *směřována vůči žalobci jako konkrétní osobě*, potažmo práva žalobce nemohla a nebyla předmětnou změnou zkrácena *přímo*.
14. Jak vyplývá z vyjádření žalované, v důsledku předmětného usnesení vlády spolu se služebním předpisem č. 10 státního tajemníka, kterým se stanoví organizační struktura Ministerstva zemědělství, ze dne 27. 12. 2017, došlo ke zrušení pracovního místa žalobce.
15. Úkonem, který přímo zasáhl do práv žalobce a byl směřován přímo vůči němu, bylo až rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného ze dne 28. 2. 2018, č. j. 90/2018-MZE-11001-4, proti kterému žalobce podal odvolání. Jak vyplývá ze správního spisu, řízení o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo zastaveno, neboť sám žalobce požádal o ukončení služebního poměru a rozhodnutím státního tajemníka ze dne 10. 5. 2018 mu bylo vyhověno.
16. Aby mohl žalobce být ve věci úspěšný, byl by nucen žalobou napadnout právě rozhodnutí o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. V tomto soudním řízení při posuzování

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zákonnosti napadeného rozhodnutí by se soud dle obsahu žalobních bodů mohl zabývat rovněž napadeným usnesením Vlády České republiky č. 895 či služebním předpisem č. 10 státního tajemníka. Soud shledává vhodným poukázat na judikaturu zdejšího soudu, a to rozsudek ze dne 22. 5. 2018, č. j. 11 Ad 17/2017-68, v němž se zdejší soud posuzovanou otázkou podrobně zabýval; žalobce v daném případě napadl právě takové rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného, a soud tuto žalobu meritorně projednal.

17. Městský soud v Praze uzavírá, že z usnesení vlády č. 895 neplynou žádná práva a povinnosti jednotlivým, konkrétně určeným osobám a nelze jej tak považovat ani za rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., ani za zásah v užším smyslu podle ust. § 82 s. ř. s., který by *směřoval přímo vůči žalobci jako konkrétní osobě*, potažmo práva žalobce nemohla a nebyla předmětnou změnou ani *přímo zkrácena*.
18. S ohledem na výše uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že v daném případě nemohlo nastat kumulativní splnění všech zákonem stanovených podmínek pro poskytnutí ochrany ve smyslu § 82 s. ř. s. a žaloba tak nemůže být úspěšná. Z důvodu procesní ekonomie se soud naplněním dalších podmínek nezabýval a žalobu zamítl.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Praha 30. srpna 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.